

[Stavad]

Maisted stemmer imod – altså stemmer efter sin ærlige overbevisning – så vil regeringen gå af?

I så fald vil jeg sige, at med hensyn til de lovforslag, vi her har talt om, og som jeg har nævnt konkret, tror jeg, hr. Maisted vurderer forkert. Man må jo ikke bruge stærkere ord her fra talerstolen, men forsigtigt vil jeg sige: jeg synes, det er udtryk for en meget hykle-risk holdning i forhold til det, hr. Maisted har sagt han reelt mener.

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Jeg skal gerne gentage over for hr. Stavad, hvad jeg tidligere har sagt, at hvis jeg skulle stemme imod den siddende regering – med det resultat, at socialdemokratiet kom til magten – så betød det jo, at alternativet var totalt afskrækkende i forhold til det, regeringen har lagt frem. Så ville det betyde øgede offentlige udgifter og øgede skatter. Jeg har altså ikke noget valg. Det er jo ikke sådan, at jeg får det alternativ, at hvis jeg stemte imod, så gennemførte man skattelettelser og offentlige besparelser. Jeg under gerne hr. Stavad denne her omgang. Var det tredje gang, vi tog den tur? Det er en samlet pakke, som jeg selvfølgelig må tage stilling til. Min stemme bliver ikke brugt parlamentarisk til at hjælpe en socialdemokratisk regering til verden.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg vil sige et par ord om dyrtidsordningen. Den automatiske dyrtidsordning blev gennemtruffet som en del af overenskomsterne så tidligt som 1918–20, hvor arbejderne samtidig tilkæmpede sig en 8 timers arbejdsdag, og hvor tjenestemændene fik for-handlingsret. Som det allerede er blevet sagt heroppefra, er den såmænd blot en fastholdelse af lønnens købekraft til trods for de prisstigninger, der sker. Det er en meget solidarisk ordning. Den er mest fordelagtig for de lavestlønnede, herunder specielt kvinderne, som lønningsmæssigt ligger helt i bunden af hierarkiet, og som har mindst erfaring med at bruge løfteparagraffen, hvis man da overhovedet kan bruge den i denne tid.

Dyrtidsreguleringen udbetales med ens kronebeløb til alle, højt- som lavtlønnede, og den har derfor en lønudjævnende effekt. Den er nu ikke specielt dækkende mere, den er

allerede blevet udhulet ret så kraftigt af skiftende regeringer i tidens løb. I midten af 1970erne komenserede den for 70–100 pct., mens den i slutningen af 1970erne var helt nede på 20–30 pct. på grund af de indgreb, der var sket i ordningen – indgreb fra såvel socialdemokratiske som borgerlige regeringers side. For VS er det hip som hap, hvem der angriber, og hvem der griber ind i dyrtidsreguleringen. Virkningen er lige slem for dem, det går ud over, og derfor vil vi altid bekæmpe indgreb i dyrtidsreguleringen.

Fagbevægelsens top var parat til at sælge dyrtiden for et lavtlønsværn. Man troede, man kunne forhandle med borgerskabet. Men suspensionen nu, som åbenbart kommer bag på alle, viser tydeligt, at borgerskabet bruger sin magt, når det smager dens sødme. Borgerskabet føler sig sikkert nu, og den sikkerhed kan kun trues ved, at man går i gang ude på arbejdspladserne, at der sker omfattende og koordinerede strejker og protester. Der sker ikke noget ved, at vi herinde står og appellerer manende og moralsk til de borgerlige om at lade være at være borgerlige, om at opføre sig pænt og ikke så specielt asocialt. Når de har magten til det, vil de selvfølgelig opføre sig som borgerlige, for det er det, de er. Men mens fagbevægelsens top debatterede et lavtlønsværn, var der andre niveauer i fagbevægelsen, der ikke var i tvivl om, hvad der skulle til. Et lavtlønsværn kan aldrig erstatte dyrtidsordningen.

I Nordjyllandsområdet var kravet fra såvel Metal- som HK- og SiD-formænd, at automatikken skulle genindføres. Her led man ikke af et Georg Poulsen-Metal-syndrom. Der er intet, der er bedre end dyrtidsordningen. Derfor skal den genindføres. Mangelen på en dyrtidsordning rammer specielt arbejdere på normallønnsområdet og offentligt ansatte hårdt. De normallønnede kan ikke bruge løfteparagraffen, og de offentligt ansatte er klemt inde i meget stive lønsystemer.

Også SiDs Hardy Hansen flirtede lidt og kæresterede lidt med at opgive dyrtiden til fordel for et lavtlønsværn, men som lokale fagforeningsformænd har udtalt: hvis vi skulle have et lavtlønsværn, hvis man kunne finde en vej, hvis det lavtlønsværn, som alle taler om, til syvende og sidst skulle frem, hvis det skulle have effekt, ja men så måtte det blive en ny automatisk dyrtidsregulering, og systemet måtte ændres, således at der blev